

Leff^{ing}geZicht

jaargang 11 • nr. 42
juli 2024

Foto Olesya Ladik

v.u. Jean-Marie Dedecker, Jorgen Vergauwe
Spermaliestraat 1 • Middelkerke

samen met

Van de redactie

Op het ogenblik dat we dit redactiewoord schrijven, is de verkiezingsdrukte helemaal losgebarsten. Wanneer u het te lezen krijgt, zijn de resultaten van de parlementsverkiezingen intussen al even gekend. De kans dat we al een nieuwe regering hebben, is nihil. Dat zou anders pas een verrassing van formaat zijn!

Wie er ook aan de macht komt, er wacht de nieuwe beleidsmakers een aartsmoeilijke opdracht. Dat is dan nog zacht uitgedrukt. Onze begroting is diep in het rood gedoken en iedereen is het erover eens dat er dringend maatregelen nodig zijn. Anders rijden we onszelf helemaal vast en zadelen we de toekomstige generaties op met een erfenis die ze ons nog lang kwalijk zullen nemen. Maar over welke maatregelen en de manier waarop die moeten getroffen worden, is men het echter allerm minst eens. En dat tegen een achtergrond van een wereld waar het er steeds grimmiger en gepolariseerder aan toe lijkt te gaan. Nee, het wordt niet gemakkelijk.

Het is uiteraard niet onze bedoeling om hier wat dat betreft veel advies te geven. Maar we mogen hopen dat de beslissingen die zullen volgen niet ten laste zullen komen van het sociale weefsel. Uitgaven die de samenhang in een gemeenschap bevorderen, zijn immers geen kosten maar investeringen. Op korte en lange termijn renderen die. Een goed sociaal contact met de burens, of dit nu binnen een dorp of binnen een stadswijk gebeurt, is de beste remedie tegen vereenzaming en isolement. We mogen dan wel met heel de wereld geconnecteerd zijn via het internet, als we niet meer met onze burens praten, raken we afgesloten. En dat is niet gezond; je hoeft geen socioloog te zijn om dat te weten.

Laat de komende zomer alvast een goede aanleiding zijn om daar werk van te maken!

We wensen iedereen een zonnige en ontspannende vakantie toe!

De redactie,

Geert Aneca, Sigrid Dedekere, Gwen Deprez, Nathalie Tavernier en
Diederik Van Rillaer

leffingezicht@gmail.com

Wist je al dat...

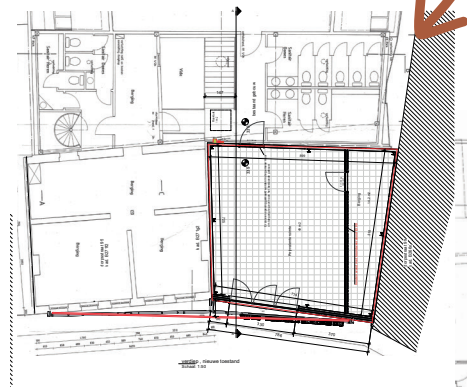

- ... de film "8 Islands" van Klaas Backers (zie vorige LZ van april 2024) de award gewonnen heeft voor beste documentaire op het Zweeds Internationaal Filmfestival?
- ... er op het zondagmarktje aan De Wiek nu ook een grote variatie aan **biobrood** te verkrijgen is? Ook **MIST** biedt er sinds kort zijn gerookte viswaren aan.
- ... de medewerkers van de Markt van de Makers dringend op zoek zijn naar een paar **vrijwilligers** om de **bar** te verzorgen 1 of 2 keer per maand op zondagvoormiddag in een leuke sfeer? Kandidaat? Stuur als de gesmeerde bliksem een bericht naar info@dewiekleffinge.be of kom gewoon eens af en meld je aan.

- ... de kosten voor verdelging van nesten van **Aziatische hoornaars** nu toch door de gemeente **betaald worden**? Aarzel dus niet als je denkt een Aziatische hoornaar gespot te hebben en meld het aan [vespawatch.be](https://www.vespawatch.be).

- ... de aanpassingswerken aan **De Zwerver** stilaan voltooid raken? Doel van de werken: creëren van een ruimere nooduitgangen zodat de zaalcapaciteit verhoogd kan worden volgens het beschikbare oppervlakte van de zaal.

Daarnaast wordt er een AV- toilet voorzien op het gelijkvloers. Op de verdieping wordt er een bijkomende berging gecreëerd.

LeffinGEZICHT

Jean-Marie Barra

Jean-Marie Barra is voor vele Leffingenaars zeker geen onbekende. Hij is bovendien een vaste medewerker aan ons dorpskrantje LeffingeZicht. In elk nieuw nummer schrijft hij iets over de geschiedenis of het erfgoed van Leffinge. Als je iets over ons dorp wil weten, dan kan je altijd bij hem terecht.

Over Jean-Marie valt heel veel te vertellen, maar wij maken hier slechts een "licht biografisch portret".

Eenvoudige jeugd

Jean-Marie Barra werd geboren op 4 maart 1954 als derde van de vier kinderen van onderwijzer Omer Barra en Henriette Mahieu. Jean-Marie heeft twee oudere zussen: Marie-Claire en Marie-Claudine en één jongere broer Pierre-Marie die helaas al gestorven is. Het gezin woonde achter de kerk, in het huis waar nu Jan Barra woont. Jean-Marie

bracht er een eenvoudige jeugd door. Hij speelde er in de tuin. Veel sociaal contact met andere kinderen was er niet. Hij was zeker geen 'stroateloper' – dat liet zijn moeder absoluut niet toe. Ze wilde alles rond haar rok hebben. Als de kinderen al eens buiten speelden, dan was het rond de kerk: een koers met de velo. En als ze al eens in opstand kwamen tegen hun ma, dan was het van: "Wacht maar tot pa thuiskomt..."

Na de lagere school hier in Leffinge ging Jean-Marie op internaat in het Sint-Pieterscollege te Blankenberge.

Zijn 'tante Ma Soeur' gaf in Blankenberge les in het lyceum voor meisje (in het fröbel), vond het Sint-Pieterscollege uitstekend en drong aan om Jean-Marie daar naartoe te sturen. Zodoende vertrok een 12-jarige Jean-Marie elke maandagmorgen met de tram naar Blankenberge

De jonge Jean-Marie

om pas op zaterdagmiddag terug thuis te komen. Hij noemt het de triestigste jaren uit zijn jeugd. Hij heeft er dan ook alleen maar slechte herinneringen aan. Na vier jaar stopte het internaat voor de kinderen van de hoogste klassen, die dan bij particulieren moesten gaan logeren. Maar omdat zijn jongere broer Pierre-Marie ook aan zijn middelbaar begon, mocht Jean-Marie van dan af samen met zijn broer naar het Onze-Lieve-Vrouwecollege te Oostende. Hij voltooide er zijn humaniora in de economische richting.

SINT-JOZEF-INSTITUUT TORHOUT

RENO

STUDENTENKAART

De Hr. Berna J.M.

geboren te Oostende

werd ingeschreven in de Reno op 1973-1974-1975

De studentenkaart wordt geldig verklaard door de afdrukken van de stempel van de Reno.

De Prefect, *Leo De Langhe*

jaar	datum	nr	afdeling	stempel
			4HC	
			2PSB	Aureel CHANTERIE prefect middelbare normaalschool TORHOUT - Tel. 050-225.07

Studentenkaart Jean-Marie

In de voetsporen van zijn vader

De vader van Jean-Marie was niet alleen onderwijzer, hij had ook een kantoortje van Het Gemeentekrediet. In huis was er een bureautje ingericht waar Omer klanten ontving, hen adviseerde over beleggingen, verzekeringen afsloot enz... Het lag in de bedoeling van Omer dat Jean-Marie dat kantoortje zou overnemen en dus wou hij dat zijn zoon verder zou studeren in een economische richting. Jean-Marie echter zei: "Nee pa, ik ga de normaalschool doen." En zo trad hij dus in de voetsporen van zijn vader. In de normaalschool is hij volledig open gebloeid. Het was een heerlijke tijd. Hij is er zelfs praeses geweest van de normalisten en mocht bij zijn afstuderen een speech geven.

Verliefd op Marijke

Marie-Claire, de oudste zus van Jean-Marie, was ondertussen getrouwd met Ivan Cattrysse uit De Haan. Samen runden ze "Velos Cattrysse" en Jean-Marie ging er in de vakantieperiodes werken als jobstudent. Het waren lange dagen; om 7uur 's morgens alle fietsen en billenkarren buiten zetten om ze 's avonds om tien uur pas weer binnen te halen. Naast het bijhuis van de fietsenverhuur in de Driftweg was er een bazaar met een groot assortiment speelgoed waar Marijke Dejonckheere als jobstudent werkte. In de paasvakantie van 1974 verkochten ze er vooral de kangoeroeballen die toen volop in de mode waren.

Marijke kwam steeds weer naar de fietsenverhuur om die springballen te laten opblazen met de compressor. Jean-Marie deed het met plezier voor Marijke. Hij stelde voor eens samen te gaan wandelen en ja, van het een kwam het ander en ondertussen zijn ze al 47 jaar getrouwd.

Meteen aan de slag

Na zijn afstuderen in juni 1974 kon Jean-Marie meteen aan de slag in het Sint-Jozefsinstituut te Middelkerke. Hij diende wel nog zijn legerdienst te doen. Als je in die tijd eerst 200 dagen gewerkt had vòòr je legerdienst, dan werd je nà je legerdienst meteen vast benoemd. Om van deze maatregel te kunnen genieten, vroeg Jean-Marie dus altijd maar uitstel. Zijn legerdienst begon uiteindelijk op 1 januari 1977. Na vier weken in de Leopoldskazerne te Gent werd hij afgedeeld in het Militair Hospitaal te Oostende. Hij had er een mooie tijd.

Het is tijdens zijn legerdienst dat Jean-Marie op 30 juli 1977 in het huwelijksbootje stapte met zijn kleuterleidster Marijke Dejonckheere.

Eind oktober 1977 zwaait Jean-Marie af en gaat meteen weer aan de slag in het Sint-Jozefsinstituut te Middelkerke. 24 jaar lang heeft hij er les gegeven. Hij is er begonnen in het vijfde leerjaar – een klas van 34 leerlingen. Het was de grootste en meteen ook de mooiste klas uit zijn carrière.

Druk sociaal leven

Twee jaar hebben Marijke en Jean-Marie in Middelkerke gewoond om in 1979 te verhuizen naar de Fleriskotstraat, waar ze nu nog steeds wonen. In datzelfde jaar werd hun eerste zoon Pieter geboren. Later volgden Jan (1982) en Brecht (1983).

Ondertussen nam Jean-Marie volop deel aan het sociaal leven. Er waren dagen dat hij 's avonds twee vergaderingen had! Hij was secretaris van de heemkring Graningate en de Wielervrienden; zat in het bestuur van allerlei commissies van het onderwijs; was catechist ter voorbereiding van de Plechtige Communie; hij verscheen jaarlijks als Sinterklaas en de Kerstman; speelde voetbal tot zijn veertigste, enz...

De zwaarste periode uit zijn sociaal leven echter was in 1988: 1000 jaar Leffinge. Twee jaar voordien waren de voorbereidingen al begonnen, maar naar het einde toe had Jean-Marie dagelijks vergaderingen met alle verenigingen die iets wilden doen in het feestjaar. Het was een fantastisch jaar, maar hij was achteraf kapot.

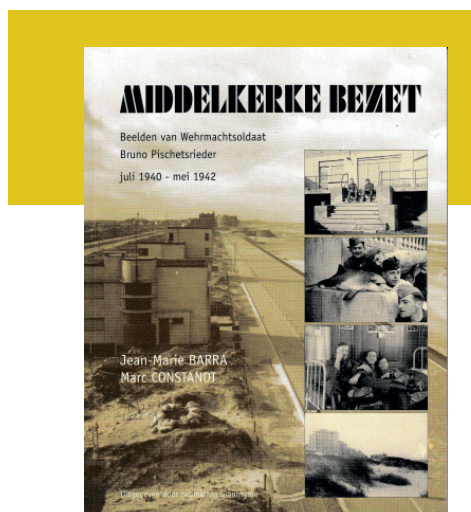
De weken van inspanningen hadden toen hun tol geëist. Ook voor Marijke.

Want al die tijd moest Marijke alleen instaan voor de kinderen Omdat vader nooit thuis was, was mama steeds weer hun steun en toeverlaat. Het was zwaar voor Marijke die toch ook haar eigen job had en schoolhoofd was in Houtave. Dat beseft Jean-Marie nu maar al te goed. Achteraf gezien vindt hij het heel erg jammer dat hij er zo weinig was voor zijn eigen kinderen. Vooral als hij ziet hoeveel plezier hij nu beleeft aan zijn kleinkinderen. Jean-Marie ziet nu in dat zijn druk sociaal leven ten koste ging van zijn gezin, maar het leven heeft helaas geen terugspoelknop...

Historische werken

Alsof hij het nog niet druk genoeg had, schreef Jean-Marie ook nog tal van brochures en een aantal boeken al dan niet in samenwerking met de heemkring. Hij is van jongs af aan altijd al enorm geïnteresseerd geweest in

geschiedenis. Zijn eindwerk aan de normaalschool handelde over 'De hervorming onder Maria-Theresia en Jozef II in onze gewesten'. Verder heeft Jean-Marie een brochure gemaakt over 100 jaar Vrije Meisjesschool te Leffinge., over de O.L.V.-processie, over oorlogsslachtoffers 14-18 en 40-45, enz. In 1985 verscheen het boek "Leffinge 14-18" en later 'Het verstoorde dorp' over Leffinge tijdens WO II.

Eén werk van Jean-Marie

Jean-Marie geeft ook vaak spreekbeurten in scholen of voor de gemeente. Hij heeft dan ook heel veel documentatie en noemt het zelf een uit de hand gelopen hobby. En het verzamelen van alles wat betrekking heeft met Leffinge, gaat nu nog elke dag voort. Zijn zolder staat bomvol. Eens met pensioen zou hij alles archiveren, maar het is er nog niet van gekomen. Volgens Jean-Marie zouden we vroeg of laat in de krant kunnen lezen: "Gezin gestorven onder boeken, de zolder begeeft het."

Naast het drukke verenigingsleven en het schrijven van historische werken volgde Jean-Marie begin de jaren '90 ook drie jaar lang elke zaterdag de cursus 'Directie'. De examens vonden toen plaats in de grote vakantie. Weer een periode dat de kinderen uit het gezichtsveld moesten verdwijnen als hij aan het studeren was... Dankzij deze cursus echter kon Jean-Marie benoemd worden tot schooldirecteur; eerst van het Sint-Lutgardis te Westende en later van het Sint-Jozefsinstituut te Leffinge/Slijpe.

Hij doet het wat rustiger aan.

In 2010 kreeg Jean-Marie te kampen met een veel te hoge bloeddruk en moest hij noodgedwongen wat gas terugnemen. Hij zit nog steeds in het verenigingsleven, maar sinds zijn pensioen is dat al veel verminderd.

Marijke en Jean-Marie zijn op 'speelvoyage' geweest in de Ardennen en daar ligt hun hart nu nog altijd. Al 47 jaar trekken ze ernaartoe. Ze hebben er een chalet tegen de rand van het bos in Manhay waar ze vaak 14 dagen verblijven. Als hij daar verblijft, grasduint Jean-Marie dan weer in alle documentatie over het Ardennenoffensief. Geen wonder dat hij geen tijd vindt om al zijn boeken op zolder eens te archiveren...

En of er iemand van zijn nakomelingen zijn levenswerk wil overnemen?

Jean-Marie: " Alle drie zijn wel geïnteresseerd in de geschiedenis, maar onze Jan toont de meeste interesse. Hij verzamelt curiosa over het dagelijks leven: voorwerpen, foto's...

Wie de gelukkige is voor mijn verzameling, valt nog te bekijken! Afwachten dus. Wel probeer ik nu en dan eens wat van de hand te doen, aan zachte prijsjes voor belangstellenden! Altijd welkom!

Jean-Marie met zijn verzameling

Een bezoek waard!

Abdij Ten Putte

Met LeffingeZicht willen we ook buiten de grenzen van ons dorp kijken. Dus proberen we jullie af en toe een tip te geven voor een bezienswaardigheid in de onmiddellijke omgeving van Leffinge, op fietsafstand, zeg maar.

Dit keer gaan we op bezoek in de Abdij Ten Putte, beter gekend als het 'Godelieveklooster' in Gistel, net buiten de grenzen van ons dorp.

Een abdij? Jawel, maar ook voor wie geen affiniteit heeft met het geloof een boeiende plek om te bezoeken!

Ik word hartelijk ontvangen door Marc Vansevenant van de vzw Vrienden van het Godelievemuseum. Hij steekt meteen van wal en geeft me anderhalf uur lang een boeiende rondleiding, doorspekt met weetjes en historische feiten.

Hoeveel zusters wonen hier nog?

Eigenlijk zijn de laatste zusters Benedictessen in 2010 hier vertrokken naar een verzorgingstehuis in Varsenare. Er leven nu nog 4 zusters, waaronder de laatste abdis.

Maar sinds een aantal jaar wordt de abdij bewoond door een andere religieuze gemeenschap:

'Moeder van Vrede'. Dit is een nogal conservatieve stroming binnen de kerk die intussen wel erkend is als congregatie. Zij hebben vooral een 'Mariale verering': Maria staat voor hen centraal en niet de heilige Godelieve, wat sommigen wel wat jammer vinden.

Wie is eigenaar van de abdij?

Dat is de vzw Camino, een vzw van het bisdom. Die stelt de gebouwen ter beschikking aan deze religieuze gemeenschap met de afspraak dat die ook de gebouwen onderhoudt.

Abdij Ten Putte

Wat is de geschiedenis van dit klooster?

Die gaat heel ver terug: tot het jaar 1100, ongeveer.

Nadat in 1084 Godelieve heilig was verklaard, werd een aantal jaar later op de plaats waar ze de marteldood was gestorven een abdij van benedictessen gesticht.

Die werd in 1578 verwoest in volle godsdienstoorlog. De zusters vluchtten en richtten na enkele jaren een nieuwe abdij op in de Boeveriestraat te Brugge. Die abdij was in 2021 even groot nieuws toen ze voor het eerst in 400 jaar weer werd opengesteld. Ze krijgt nu een nieuwe bestemming.

In 1891 keerden 12 zusters terug naar Gistel en namen hun intrek in een nieuw klooster.

Dit was overigens een slotklooster. Eenmaal ze waren ingetreden, hadden de zusters nog nauwelijks contact met de buitenwereld, ook niet met hun familie. Als ik tegenwoordig rondleidingen geef, merk ik dat dit voor heel veel jongere mensen nauwelijks te bevatten is.

Hoe brachten zij hun dagen door?

Ze hadden een eigen boerderij waarop een zogenoemde 'konterboer', een boer die werkte in opdracht van iemand anders, het zwaarste werk deed. Ze waren dus volledig zelfvoorzienend. Bovendien

kregen kloosters vroeger heel wat giften. Vergeet ook niet dat de zusters uiterst sober leefden!

Museum

Van wanneer dateren de huidige gebouwen?

De basis dateert van eind 19e eeuw, toen de zusters terugkwamen. Maar gedurende de 20e eeuw werd regelmatig verbouwd en bijgebouwd, de laatste keer in 1958. In en rond de abdij is best wel wat te bekijken.

Vooreerst is er het kleine maar boeiende museum dat wordt uitgebaat door de vzw Vrienden van het Godelievemuseum. Een van de pronkstukken is de Godelievetafel, een kunstwerkje uit 1568, dus van de oorspronkelijke abdij, in de vorm van een kastje. Hierop zijn diverse taferelen uit het leven van Godelieve geschilderd.

Er is ook een arduinen grafsteen uit 1553 van een vroegere abdis.

Waterput

Deze grafsteen was verdwenen maar werd in 1992 teruggevonden bij een antiquair in Parijs en teruggekocht.

Naast het museum is er ook de Godelieveput. Deze waterput is gebouwd op de plaats waar de poel lag waarin Godelieve werd ondergedompeld. Bedevaarders drinken van het water en wrijven er hun ogen mee in om te genezen van keel- en oogziekten.

Het water werd tijdens Wereldoorlog I onderzocht en door de Duitsers gebotteld en gebruikt voor de vele gewonde soldaten.

Blikvanger is ongetwijfeld het 'Hemd zonder naad'. Dit kledingstuk dat volgens de overlevering door Godelieve na haar dood zelf zou zijn gemaakt is vervaardigd uit een stuk linnen en bevat geen enkele naad.

De vzw liet ook recent een mooie film maken: 'Tussen water en wolken', waarin het verhaal wordt verteld van een jong koppel dat met een opplooibare kano vaart van de ene plaats naar de andere, één voor één allemaal ankerplaatsen in het leven van Godelieve. Ook deze film (half uurtje) is er te zien.

Verder zijn er nog de 'Gevangenis', de Devotiekapel en de stemmige Abdijkerk.

Wie na het bezoek nog dorst heeft, kan nakeuvelen in de cafetaria.

Nog een laatste vraag: wat is feit en wat is legende?

Er is weinig teruggevonden over haar. Alleen dat ze in 1086 heilig is verklaard. Ook over Bertolf zou maar 1 historische verwijzing te vinden zijn. Mogelijk zal verder historisch onderzoek in de toekomst wat meer aan het licht brengen. Maar voor haar aanhang is die historische werkelijkheid bijzaak. Het doet niets af aan het geloof.

Kleed zonder naad

Ook het vermelden waard is de jaarlijkse Godelieveprocessie. Waar Leffinge enkele jaren geleden de handdoek moest gooien, slaagt men er hier wel in jaarlijks zo'n 1.000 figuranten op de been te brengen. Dit jaar vindt die plaats op zondag 7 juli vanaf 16u.

Processie

Praktisch: de abdij ligt aan de Abdijstraat 84 te Gistel.

Meer info?

www.godelievevangistel.be

Leffings erfgoed

Leffinge onder water!

Doorheen onze dorpsgeschiedenis neemt de zee meermalen bezit van onze landerijen. Zo probeert de Spaanse veldheer Alexander Farnese, hertog van Parma, in 1583 tevergeefs Oostende (in handen van de Hollanders) in te nemen. Ten oosten van Oostende worden in 1584 de duinen doorgesneden en vloeit het zeewater de Oostgeul (huidige haveningang) binnen. Grote delen van het hinterland van Oostende staan onder water waaronder ook Leffinge.

In 1707/1708 probeert een Engelse aanval maritiem Vlaanderen in te nemen. Na het doorsnijden van de dijken zet het water de aanvaller voor grote problemen.

Tijdens de Eerste Wereldoorlog is de onderwaterzetting van de

IJzervlakte de grote bondgenoot van de geallieerde legers om de Duitse agressor een halt toe te roepen.

Naar het voorbeeld tijdens WOI opent het Belgisch leger in de nacht van 17 op 18 mei 1940 enkele sassen in Nieuwpoort, maar wegens de capitulatie van het leger worden de plannen opgedoekt. Toch staan 24 ha wei- en zaailand in Leffinge onder water en enkele runderen verdrinken.

In 1944 vreest de Duitse bezetter een geallieerde invasie vanuit Groot-Brittannië, meer bepaald aan onze Belgische kust gezien de beperkte afstand. Vanaf januari 1944 wordt er gewag gemaakt van een verplichte ontruiming van de bevolking van de kustvlakte. Deze ontruiming zal gevolgd worden door een onderwaterzetting: enerzijds door het niet afvoeren van het

Langsheen de Zevekote Steenweg (Leffinge-Zuid) - Van links naar rechts: Josette Claeys - Raymond Devriendt - Jeanine Devriendt - Fernand Devriendt - Liliane Tournoy

hemelwater naar zee, desnoods met een overstroming met zeewater door het openen van de zeesluizen bij vloed. Zo moet een gedeelte van de Leffingenaars hun woning verlaten. De geëvacueerde families dienen zijdelings of zuidwaarts te trekken, naar hoger gelegen gebieden bij familie of kennissen. Door het niet afvoeren van het hemelwater en het openen van de zeesluizen op 20 april 1944, komen ongeveer 12.000 ha in de polders onder water, namelijk in de Groote Westwating (ligt voor een deel tussen de duinen en de vaart Nieuwpoort – Plassendale) en de wating van Vladslo-Ambacht (ten noorden van Diksmuide).

Door de verplichte evacuatie en de onderwaterzetting vertrekken al 407 inwoners naar drogere oorden. Zo staat er in het dorp ongeveer 1/5 onder zoet regenwater en 4/5 onder het zeewater.

Ten zuiden van de vaart Nieuwpoort - Plassendale is er een gebied afgebakend in de hoek begrensd door het kanaal, de Zevekotesteenweg, de Torhoutsesteenweg en de Zwarte Weg. Ten noorden van het kanaal Nieuwpoort-Plassendale ligt een gebied onder water, voornamelijk velden en weilanden rond het Fleriskot (richting Duitse bunkers langsheen de Fleriskotstraat) en het Groot en Klein Kalkaertsleen. Een tweede merkelijk groter gebied bevindt zich tussen de Fleriskotstraat en de Leffingestraat richting luchthaven en Torhoutsesteenweg.

Voor de 39-jarige Silveer Devriendt wordt de inundatie noodlottig. Hij woonde langs de Langekoestelstraat, maar verbleef in de hoger gelegen hoeve van de familie Kamiel Germonprez (wat verderop in de straat). Daar wacht men vol ongeduld op de terugkomst van Silveer die in een halve benzinetank (afgeworpen door een geallieerd vliegtuig) een weiland is gaan verkennen. Plots komt zijn hond aangelopen! De mannen gaan op zoek en vinden het levenloze lichaam in het water. Waarschijnlijk kantelde het vaartuigje door een onder water verborgen weidepaal!

Na de landing van Normandië op 6 juni 1944 blijkt de onderwaterzetting van de polders een nutteloze zaak, echter tot jolijt van het jeugdig volkje dat gretig gebruik maakt van de situatie om op zonnige dagen hun dorp op een roeibootje te verkennen. In september '44 verwelkomt Leffinge haar bevrijders!

Heemkring Graningate

Jean Marie Barra

De foto's zijn van mindere kwaliteit, maar fotograferen was strikt verboden.

Leffingestraat (Leffinge-Noord) - Van Links naar rechts: Maurice en Georges Dekeyser - André Goderis - Georges Fincioen

Uit in Leffinge

Alle hierna vermelde activiteiten zijn voor iedereen toegankelijk en onder voorbehoud van de wijzigingen.

Elke 1ste en 3de zondag van de maand

Markt van de Makers

van 9 tot 12 u. - Groenhagestraat 21

Info: info@dewiekleffinge.be

Elke woensdagnamiddag

Kaarting door KGB of VI@s Leffinge

Zaal Refter 13.30 u.

Info: KGB Leffinge - 0494 17 23 08

godelieve.desender@telenet.be

Bij mooi weer

Elke dinsdag

Korte fietstocht door KGB

Elke donderdag

Lange fietstocht door VI@s

Vertrek Kerk Leffinge 13.30 u.

Info: KGB Leffinge - 0494 17 23 08

godelieve.desender@telenet.be

Elke zaterdag, zondag en maandag

Fietsrit

Er wordt in 2 groepen gefietst, voor de meer geofende en minder geofende fietsers

Info: De Swaenefietsers - Geert D'hondt

0494 93 58 81 - geert.dhondt10@gmail.com

13 september tot 15 september 2024

Leffingeleuren

Diverse locaties verspreid over het dorp

Info: www.leffingeleuren.be

Zondag 7 juli 2024

Apéro Sundays Leffinge

Leffingeleurenplein - 10.30 u.

Info: toerisme@middelkerke.be

Zondag 14 juli 2024

Rommelmmarkt

Dorpsstraat - 8 u. tot 17 u.

Info: [facebookpagina Handelaarsbond Leffinge](https://facebookpagina.HandelaarsbondLeffinge)

Dinsdag 16 juli 2024

Halve daguitstap naar Bio Kaasboerderij Het Dischhof in Keiem

Vertrek Kerk Leffinge

Per fiets - 13.15 u.

Per auto - 14 u.

Info: KGB Leffinge

godelieve.desender@telenet.be - 0494 17 23 08

Donderdag 18 juli 2024

Sniorenfilmnamiddag in Kinopolis Oostende: C'è ancora domani

Vertrek Kerk Leffinge - 13.30 u.

Info: KGB Leffinge

godelieve.sesender@telenet.be - 0494 17 23 08

Woensdag 24 juli 2024

In dialoog met William Sweetlove

Kerk Leffinge - 10 u.

Info: cultuurdienst@middelkerke.be

Woensdag 31 juli 2024

Wine Lips + support

De Zwerver - 19.30 u.

Info: www.dezwerver.be

Dinsdag 13 augustus 2024

Bloedafname

De Zwerver - 16.30 u. tot 19 u.

Info: info@middelkerke.rodekruis.be

Donderdag 22 augustus 2024

*Seniorenfilmmiddag in
Kninepolis Oostende:
La Tresse*

Vertrek Kerk Leffinge - 13.30 u.

Info: KGB Leffinge

godelieve.desender@telenet.be - 0494 17 23 08

Vrijdag 23 augustus 2024

*Show: Jonger dan je denkt
met Jacky Lafon in
Het Wit Paard Blankenberge*

Vertrek Kerk Leffinge - 12.30 u.

Info: godelieve.desender@telenet.be

of 0494 17 23 08

Donderdag 29 augustus 2024

Welkomavond

Vrije Basisschool - 17 u. tot 19.30 u.

Info: directie.stjolef@bewonderwijs.be

of 059 30 06 17

Donderdag 29 augustus 2024

Openklasdag

Gemeenteschool - 17 u. tot 18 u.

Info: debontepier@onderwijs.middelkerke.be

Woensdag 11 september 2024

*Kust Schlagerfestival
Plopsa theater*

Met Paul Bruna, Christoff en Garry Hagger

Vertrek Kerk Leffinge met de auto - 12.30 u.

Info: KGB Leffinge

godelieve.desender@telenet.be - 0494 17 23 08

Woensdag 18 september 2024

*Kust Schlagerfestival
Plopsa theater*

Met Paul Bruna, Jo Vally en Laura Lynn

Vertrek Kerk Leffinge met de auto - 12.30 u.

Info: KGB Leffinge

godelieve.desender@telenet.be - 0494 17 23 08

Donderdag 19 september 2024

*Seniorenfilmmiddag in
Kninepolis Oostende: One Life*

Vertrek Kerk Leffinge - 13.30 u.

Info: KGB Leffinge

godelieve.desender@telenet.be - 0494 17 23 08

Donderdag 26 september 2024

*Herfstfeest en viering
van 60-jarig jubileum KGB*

Receptie, middagmaal en show Paul Bruna en Diva's

Info: KGB Leffinge

godelieve.desender@telenet.be - 0494 17 23 08

*Alle Leffingse verenigingen wordt gevraagd om hun activiteiten, die voor iedereen toegankelijk zijn,
vóór 15 augustus 2024 door te mailen naar leffingezicht@gmail.com.*

Woordje van de wijkinspecteur

Stefaan Mus

0498 90 58 59 - stefaan.mus@police.belgium.eu

Je gras maaien op zon- en feestdagen is niet oké, want naast verkeer, ervaren Vlamingen burenlawaai als de grootste bron van geluidshinder.

Het gras maaien, de haag scheren, enkele bomen snoeien... In de lente beginnen de groene vingers opnieuw te kriebelen. Deze tuinklusjes zorgen onvermijdelijk voor lawaai. Uiteraard probeer je sowieso de overlast te beperken voor de omwonenden.

*"Een goede
buur is beter
dan een verre
vriend!"*

Maar mag je in de politiezone Middelkerke ook op zondag en feestdagen deze klusjes uitvoeren?

Het antwoord is nee.

In het politiereglement, uitgegeven door de gemeente Middelkerke en online raadpleegbaar, staat het verbod duidelijk vermeld in artikel 215:

Het gebruik van met een motor aangedreven grasmaaiers is verboden op zon- en feestdagen.

Het gebruik van werktuigen en machines die met een motor worden aangedreven en waarvan het geluid hinderend kan zijn voor de omwonenden, zoals gras- en zaagmachines en dergelijke, is verboden tussen 22 en 7 uur en op zon- en wettelijke feestdagen.

Hou dus rekening met je burens en gebruik geen gemotoriseerde werktuigen of machines op zondag of op een wettelijke feestdag. Zo vermijd je een gemeentelijke administratieve sanctie (GAS-boete) en vooral conflicten of ergernis.

Want onthoud, een goede buur is beter dan een verre vriend!

Waarvoor kan ik een GAS-boete krijgen?

Zoals elke gemeente heeft Middelkerke een eigen politiereglement. In deze verordening is alles geregeld wat belangrijk is voor het behoud van een rustige, nette en ordelijke leefomgeving. Je vindt er onder meer regels terug over:

- geluid en nachtlawaai
- inname van de openbare weg
- wildplassen
- wildplakken
- hondenpoep
- inzamelen en achterlaten van afvalstoffen
- het organiseren van manifestaties ...

De meeste overtredingen op de algemene politieverordening van de gemeente Middelkerke worden bestraft met een GAS-boete.

Voorbeelden hiervan zijn onder meer loslopende honden, het achterlaten van hondenpoep, wildplassen, sluikestorten en nachtlawaai. Ook voor kleine snelheidsovertredingen kunt u een GAS-boete ontvangen.

"Het gebruik van met een motor aangedreven grasmaaiers is verboden op zon- en feestdagen."

Even achterom kijken

110 jaar geleden

Op 25 augustus 1914 vond het "Gevecht van Snaeskerke" plaats tussen de brug en de Kromme Elleboog. Gendarmen uit verschillende West-Vlaamse brigades, versterkt door collega's uit Henegouwen, gingen de confrontaties met de Duitsers aan. De balans van de confrontatie was zwaar. Bij de Gendarmerie vielen 5 slachtoffers te betreuren, aan Duitse zijde overleed 1 soldaat.

100 jaar geleden

Op 2 september 1924 werd op de gemeenteraad van Leffinge beslist om de gemeente aan te sluiten op het elektriciteitsnet. Later werd er een elektriciteitscabine geplaatst op enkele meters van de noordgevel van de kerk

45 jaar geleden

In 1979 was de blikvanger op Leffingeleuren een "Radio Aktief Monument". Jean-Pierre Hots maakte een koeltoren na, in stof en ijzer, als protest tegen de kerncentrale van Gravelines, net over de Franse grens.

10 jaar geleden

In 2014 ontwierp de werkgroep van de Onze Lieve Vrouweprocessie een vlag voor Leffinge. 5 jaar later stapte de laatste processie door Leffinge.

Bij archeologische opgravingen op de grondvesten van de Oude Pastorij kwam veel meer naar boven dan verwacht. Er werden, door een archeologenteam van de VUB, vondsten gedaan die teruggaan tot de jaren 800.

5 jaar geleden

Op 19 augustus 2019 nam Yssey Ornelis de uitbating van de Barloke op.

Talent van eigen bodem

Herlinde Graulus

**Belgian Air Force
Youth Ambassador**

Ze is 17 jaar, studeert Wetenschappen-wiskunde aan het Onze-Lieve-Vrouwecollege te Oostende en sinds maart mag deze creatieve en sportieve meid zich ook "Jeugdambassadeur voor de Belgische luchtmacht" noemen. Zoveel ambitie op zo'n jonge leeftijd, daar wilden wij het fijne van weten.

Sinds maart mag je jezelf jeugdambassadeur voor de Belgische luchtmacht noemen. Wat houdt die titel precies in?

Als jeugdambassadeur ben je als het ware een deel van het PR-team van de Belgian Air Force. Het programma werd een drietal jaar geleden opgericht om de luchtmacht wat bekender te maken bij jongeren.

Wat we precies doen is meegaan naar evenementen, we krijgen exclusieve tours en mogen zelfs soms mee de lucht in. Hiervan proberen we zo veel mogelijk beeldmateriaal te verzamelen. Achteraf gaan we aan de slag om er leuke video's van te maken, die we dan posten op sociale media (meestal Instagram). We hopen op deze manier mensen te inspireren en warm te maken voor een job bij de luchtmacht. Hierin worden we natuurlijk begeleid door de mensen die het programma leiden, maar ook door de ambassadeurs van vorig jaar.

Ik kan me voorstellen dat je niet zomaar jeugdambassadeur wordt. Hoe heb je dit bereikt?

Begin februari lanceerde de luchtmacht een filmpje op hun eigen Instagram-account. Hierin riepen ze jongeren tussen de 16 en 26 jaar op om zich in te schrijven. Je moest een filmpje maken waarin werd uitgelegd waarom jij precies een van de nieuwe ambassadeurs moest worden. Ik heb zelf een ietwat ludieke video gemaakt waarin ik zeer spontaan vertelde over mezelf en mijn passie.

Eind februari werd dan bekend gemaakt wie ze gekozen hadden.

Heb je nog tijd voor andere hobby's?

Ik moet zeggen dat ik het momenteel wel zeer druk heb, maar ik blijf gemotiveerd in alles wat ik doe, waardoor het wel lukt om alles bij te houden. Als je iets echt wil, kun je dat.

Wanneer is je fascinatie voor de luchtmacht ontstaan? Heb je ook inspirerende voorbeelden?

Toen ik een jaar of 7 was keek ik samen met mijn ouders naar het programma "Windkracht 10". Ik had altijd al gezegd dat ik levens wou gaan redden later. Toen vielen alle puzzelstukjes ineen... Ik moest en zou piloot worden en deze passie heeft me daarna ook nooit verlaten. Voor mij is elke piloot binnen defensie een groot voorbeeld en in het algemeen zelfs iedereen die bij defensie werkt. Het zijn stuk voor stuk mensen die een droom hadden en deze met al hun passie hebben waargemaakt.

Wat heb je al allemaal meegemaakt als ambassadeur?

Mijn eerste echte event was een jobdag in Kleine Brogel, waar we op een exclusieve tour getrakteerd werden. We kregen er de kans om met piloten en nog vele andere mensen op de basis, zoals de meteo en de technische staf te spreken. We mochten eens plaatsnemen in een F16. Later die dag bezochten we "Skeyes", dit is de ATC-toren (Air Traffic Control) waar we uitleg kregen over de job van luchtverkeersleider.

De absolute kers op de taart die dag was een "take off" meemaken van op de eerste rij. Dat was echt geweldig! Het was zo luid dat je je hele lijf voelde daveren.

De dag erna stond er een klein evenement in Puyenbroeck, Wachtebeke op het programma. Hier was de "Agusta A109" helikopter aanwezig. Wat al indrukwekkend was op zich...en als het lot je dan nog eens gunstig gezind is...

De plaats waar de helikopter stond, was in de loop van de dag veranderd in een modderpoel, waardoor de helikopter begon weg te zakken. Er zat dus niets anders op voor de piloot dan de helikopter te verplaatsen. Onze begeleider was bij de pinken en vroeg of we mee mochten. Zo hebben we een vlucht van ongeveer 20 minuten boven Gent en omstreken bijgewoond. Een ervaring om nooit te vergeten!

Verder bezochten we de luchtmachtbasis van Beavechain. We kregen uitleg over de pilootopleiding en mochten in een flightsimulator plaatsnemen. Alweer een fantastische ervaring!

Weet je wat je nog te wachten staat?

Ik weet dat er me nog heel veel te wachten staat, maar tegelijk kan je bijna niet weten wat. Er zijn enorm veel onverwachte kansen en het is geweldig om deze te grijpen. Het is net zoals bij de Agusta. Er kan zich plots een opportuniteit voordoen.

Ik weet wel zeker dat ik zal mogen meevliegen met de NH-90, maar wanneer dit precies zal zijn, weet ik nog niet. Ik laat het

vooral op me afkomen.

Wat was het allercoolste dat je al meegemaakt hebt? Hoe voelde je daarbij?

Dat was zeker het meevliegen! Dit was oprecht de meest geweldige ervaring ooit. Zien hoe alles werkt, alles stap voor stap mogen meemaken en dan het geweldige gevoel van vliegen... dat valt gewoon met woorden niet te omschrijven.

Heb je toekomstplannen in die richting?

Ik wil later natuurlijk graag piloot worden binnen defensie. Als ik dan ook nog specifieker mag dromen, zou ik piloot willen worden bij het 40e squadron in Koksijde. Daar vlieg je met de SAR helikopter (search and rescue), die onder andere drenkelingen op zee redt of te hulp schiet wanneer een schipper onwel wordt.

Heb je schrik om in oorlogssituaties terecht te komen?

Niet echt. Als dit zou gebeuren, zullen we er goed op voorbereid worden. Het is natuurlijk altijd iets wat je in het achterhoofd moet houden, maar ik ben er niet bang van.

Wat na dit jaar?

Volgend jaar zit ik in het 6e secundair en kan ik me inschrijven aan het KMS (Koninklijke Militaire School). Doorheen het jaar kan ik selectieproeven doen. Zo hoop ik het jaar nadien ook te kunnen beginnen.

Welke quote is jouw levensmotto?

"Life isn't meant to be in one place".

Dit is ook de quote die bovenaan mijn Instagramaccount staat, omdat ik graag de wijde wereld wil zien. Als je altijd op één plaats blijft, zul je verstopten achter het vertrouwde.

Ik zou zeggen...stel je open en ontdek wat er te ontdekken valt.

Hoe kunnen geïnteresseerden je verdere avonturen volgen?

Neem gerust een kijkje op mijn Instagramaccount (herlinde_gr) en bekijk ook zeker die van de andere Youth Ambassadors. Als je binnen de leeftijdsgrenzen valt, probeer dan volgend jaar ook zeker om geselecteerd te geraken. Dit is zo'n geweldige ervaring!

Als je geboren bent in 2008 of 2009 en je wil later piloot worden, dan raad ik je aan ook eens te informeren naar de Belgian Air Cadets. Dit is een organisatie die jongeren van 15 à 16 jaar de kans geeft te leren zweefvliegen met als doel hen klaar te stomen voor een verdere carrière binnen de luchtmacht.

Nog enkele dilemma's om af te sluiten:

Te water of in de lucht?

Voor mij is dit zeker in de lucht, het gevoel van vrijheid dat je er ervaart is gewoon immens.

Een F16 of een Agusta?

Dit is een hele moeilijke. Als piloot zou ik voor Agusta gaan, maar als toeschouwer voor F16. Ik ben zelf altijd meer aangetrokken geweest tot helikopters, maar F16's zijn gewoonweg wonderbaarlijke vliegtuigen, die echt heel veel aankunnen.

Militarisering of humanitaire opdracht?

Ik denk dat dat me niet echt zou uitmaken. Een opdracht is een opdracht, maar als ik echt zou moeten kiezen zou ik voor humanitair gaan.

School of een luchtmacht evenement?

Ik denk dat het belangrijk is een goed evenwicht te zoeken. Ik probeer zoveel mogelijk mee te nemen van evenementen, maar mijn school mag er natuurlijk niet onder lijden.

Skiën of vliegen?

Ik ga 100% zeker voor vliegen! Skiën is ook een geweldig gevoel, maar vliegen is voor mij gewoon niet te vatten.

Binnenlandse opdracht of buitenlandse missie?

Bij het 40e squadron zijn er eigenlijk vooral binnenlandse opdrachten, maar uiteindelijk maakt dat me niet zoveel uit... Ik ben niet echt afhankelijk van iemand en zou gewoon in het algemeen al blij zijn dat ik mag vliegen.

Legeruniform of een galakleed?

Sowieso een legeruniform. Je uniform laat zien dat je ervoor gewerkt hebt en dat je het verdient. Ik ben ook niet echt een meisje-meisje en moet er niet altijd piekfijn uitzien. Een uniform is gewoon iets om trots op te kunnen zijn.

Herlinde, bedankt voor de inspirerende babbel en we wensen je alvast nog veel mooie luchtmachtavonturen toe!

Over aard-, lucht- en kwelgeesten

Vlèrus

In de **"Sagenbank van het Kamerlingsambacht"** (KU Leuven 1958) van Jenny Aspeslagh getuigden heel wat Leffingenaren over Vlèrus (= Fleris). Vlèrus zou een duivelse boerenknecht geweest zijn op de Fleriskothoeve.

Volgens landbouwer Kamiel 'T Jonck (toen 61j) zouden er spookgeiten geweest zijn op 't Vlèruskot en de verwenste Vlèrus zou elk jaar een luizesprong naderen. Zo laat Kamiel letterlijk optekenen:

D'r was een die vertelde, van asten knecht was op 't Vlèruskot. J'adde een keer zitten vissen op een nacht in de wal – die vent was later knecht bij ons – op een meter of vijfentwintig van 't hof azo, en as't 's nachts twaalve was, 't schurekot vloog open en 't sprongen daar wel vijfve, zes geiten maar altijd weg en were daar, zeiten. En dat was pertang een die nooit loog wè. Je mochte 't geloven asten etwa zei.

Ja, op 't Vlèruskot, 't heeft daar nog een toverare knecht geweest. En as't vrouwvolk naar de kermisse wilde,

je was asan gedienschtig maar as 't was voor naar de messe te gaan, je maakte dat ze niet weg kosten, ze gerochten nooit weg! En ze waren gezeid van de paster van Leffinge van hem pap met look te geven.

"Pap met look, zeiten

Pap met look

Vlèrus vertrekt

En 't geluk ook."

De paster had die look gewijd. En je wierd verwenst van de boerinne naar 't voorste einde van d'hofstee. Alle jaren magten een tumelet van een luis nazen.

*"'t Ruttelde en
't rammelde daar
ook. 't Doste
daar geen mens
voorbij gaan."*

Roosje Jonckheere , een Leffingse huisvrouw (toen 64j) vertelde een variant van dit verhaal:

Op 't Vlèruskot den duivel kwam hem daar verhuren in de gedaante van een knecht. Die ploeg ging alleen voort. Altemets hangden de koeien met under steert aan de balken, met under kop omlage. De boerinnen had een keer pap gekookt en look d'r in gedaan en Vlèrus zei:

*"Vlèrus en eet geen pap met look,
Vlèrus verhuist en 't geluk ook".*

En 't geluk verhuisde – die mensen hadden niet anders dan tegenslagen. 't Ruttelde en 't rammelde daar ook. 't Doste daar geen mens voorbij gaan. En ze zeggen datten ga werekeren, Vlèrus, de duivel hè, je maakt alle jaren een tumelet van een luis en j'i's nu op weg, maar 'k weten niet vanwaar.

Ook erenotaris Henri Van der Heyde (toen 76j) vertelde een variant op dit verhaal:

Op 't Vlèruskot, ze zeiden dat den duivel daar op 't hof was, as knecht. Je was verliefd op een meissen of op de boerinne zelve, dat weet ik

niet juiste meer, en je was toch zò jaloers. Ze begosten dat daar beu te worden, ze waren 't moe en voor hem kwijt te geraken gaven ze hem altijd 't zelfde eten. En op een keer hadden ze look in z'n pap gedaan en Vlèrus zei:

"Pap met look."

Vlèrus vertekt

En 't geluk ook"

En van ton af hebben ze niets anders meer dan tegenslagen gehad met de beesten en den oogst. En van toen af heeft er nooit geen boer meer dan 9 jaar op dat hof kunnen blijven. Ze moeten weg van de tegenslagen.

Fleris getekend door Joris De Bruyne

Hondenschool *Friendly Tails*

Dat Leffinge, in de Slijpesteenweg (achter de Barloke) nog een hondenschool had, was ons ontgaan. Vandaar dat we contact opnamen met Annelies Doom van Friendly Tails die eigenlijk in Zerkegem woont.

Opgericht door een gepassioneerde groep

De vzw Friendly Tails is een hondenschool die werd opgericht in 2019 door een gepassioneerde groep van 7 vrienden en is ontstaan uit een hartstochtelijke gedrevenheid om samen te werken met honden.

De groep zocht een naam voor hun hondenschool die niet veel voorkomt maar toch de vriendelijkheid weerspiegelt en hun manier van werken uitstraalt.

Het was aanvankelijk heel erg moeilijk om een locatie te vinden om de hondenschool te starten. Het oorspronkelijke terrein bevond zich dan ook op privégrond te Lombardsijde. Na heel wat zoeken en netwerken werd de gemeente Middelkerke gelukkig bereid gevonden hen een terrein aan te bieden. Ze zijn dan ook zeer blij met deze leuke locatie achter de Barloke.

Kleine groep

Friendly Tails is een kleine club en het is de bedoeling dit ook zo te houden! Ze willen vooral kwaliteit bieden. Ze willen zowel de viervoeters als hun baasjes de mogelijkheid en de tijd geven om dingen te leren.

Ze werken beloningsgericht wat betekent dat oefeningen worden aangeleerd door middel van spel en beloning. Bij de eerste kennismaking (na afspraak) wordt de hond gescreend om in te schatten wat die al kan en in welke groep hij thuishoort.

Een les duurt gemiddeld 1 uur; al is dat bij pups minder lang omdat daar het concentratieniveau lager ligt.

Friendly Tails volgt het lesprogramma van de KKUSH (= Koninklijke Kynologische Unie Sint Hubertus) wat betekent dat heel veel commando's worden aangeleerd zoals: los volgen, vast volgen, de hond oproepen, de hond terugsturen naar een vooraf aangeduide plaats, iets apporteren, enz...

Wat honden moeten kunnen is afhankelijk van in welke groep ze zitten. Om de 3 maanden is er een klein examentje om na te gaan of ze zouden kunnen doorschuiven naar een hogere groep met moeilijker oefeningen.

Maar eigenlijk studeert een hond nooit echt af. Een training is nooit over; een hond nooit helemaal klaar.

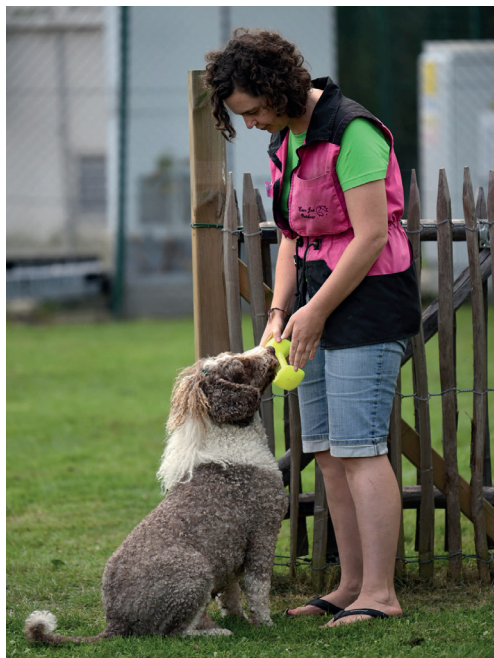
Kostprijs

De eerste 2 lessen zijn gratis en vrijblijvend. Wil je achteraf lid worden, dan betaal je €75 per jaar.

In de vakantieperiode is er een korte stop van een 2-tal weken.

Meer info?

- secretariaatfriendlytails@gmail.com
- hondenschool Friendly Tails
- 0491 52 71 49

't Zwervertje

Fotozoektocht

't Zwervertje op zijn sokkel aan de vaart tuurt het water af...

Zoveel schoonheid, iedere dag weer opnieuw, maar als niemand kijkt, dan zwerft ons Zwervertje langs Leffingse velden en door ons geliefde dorp op zoek naar nog meer idyllische plekjes...

Stap opnieuw in het spoor van onze avonturier en maak je kinderen, kleinkinderen, wandelvrienden of andere Leffingenaars warm om ook op pad te gaan.

Zoek ons Zwervertje en win een prijs!

Neem een selfie, of een foto van je compagnon op de exacte locatie en vanuit dezelfde positie.

Mail naar leffingezicht@gmail.com en maak kans op een mooie prijs.

Mooie prijs!

Het Zwervertje werd gevonden door Annick Cogghe aan de Papegaaistraat en ze kreeg met de steun van gemeente Middelkerke een mooie verrassing. *Proficiat!*

Gewonnen!